

Keď bezbožný prekvitá a nespravodlivý prosperuje

Žalm 92

Božia spravodlivosť oznamuje, že tomu, kto činí spravodlivo a slúži pravde sa povedie dobre, a naopak, toho, kto činí nepravosť a bráni pravde, bude Boh trestať. Často však v živote zažívame pravý opak. Bezbožníkom sa darí, prekvitajú, prosperujú aj so svojimi rodinami. A spravodliví, v Kristovi ospravedlnení, tí, čo sa ho snažia nasledovať a poslúchať, neraz strádajú a prechádzajú všakovakou núdzou a ťažkosťami. Takáto situácia môže priniesť pokušenie klásť si otázku, kde je Boh a jeho spravodlivosť. Vtedy prichádzajú pochybnosti a dolieha na nás slabosť.

Božia spravodlivosť

Božia spravodlivosť je vyjadrená v Božom zákone. Zákon prikazuje konať dobro a spravodlivosť a zakazuje konať zlo a nepravosť. Podľa zákona je spravodlivosť odmenená požehnaniami a nepravosť a bezbožnosť je spravodlivo potrestaná. Božie slovo hovorí aj to, že Boh je dobrý k tým, ktorí sú čistého srdca (Žalm 73:1).

Realita života

Žijeme v časoch a v krajine, kde je veľa zbohatlíkov a mimoriadne majetných ľudí, z ktorých veľmi mnohí neprišli k majetku a prosperite poctivo a spravodlivým spôsobom. Tunely sa viac tunelujú, než stavajú. Diaľnice sa nevinú krajinou, ale predstavami našich očakávaní. V zdravotníctve sa peniaze z daní nás všetkých strácajú cez predražené nákupy ako v čiernej diere. Projekty z eurofondov sú plné „vaty“ a často nie je ich účelom vybudovať niečo užitočné, ale bezhlavo prečerpať a rozkradnúť finančné prostriedky občanov, ktorí poctivo platia dane. A v časoch, keď lietame do kozmu a hovoríme o budovaní „smart“ miest, mnohé obce nemajú kanalizáciu, prípadne majú problém s pitnou vodou. Nebudeme tu spomínať všetko, čo znižuje kvalitu nášho života, spôsobenú korupciou v našej krajine, poznáme to azda všetci z vlastnej skúsenosti. Cez takéto bezbrehé rozkrádanie prišli mnohí rýchlo a bezpráčne k veľkým majetkom. Žijú v luxusných domoch, vlastnia chaty v horách či haciendy pri mori, vozia sa na drahých silných autách, viackrát do roka cestujú na exkluzívne dovolenky. Čakali by sme, že Boh ich za takéto nespravodlivé a bezbožné konanie rýchlo strestá. Ale trest neprichádza a títo ľudia aj so svojimi rodinami prekvitajú, darí sa im, sú zdraví, užívajú si všetko, čo život ponúka.

A potom sú tu ľudia, ktorí síce, merané zemskými kritériami, žijú morálne, čestne a spravodlivo, ale v Boha neveria, neočakávajú nádej vzkriesenia z mŕtvych ani večný život a veria, že tento zemský život je všetko, čo jestvuje. Žalmista o takýchto ľuďoch, o jedných aj druhých, ktorých sme opísali vyššie, ktorí neveria v Božiu vládu, jeho stvoriteľskú moc, jeho milosť a dielo vykúpenia, hovorí (Žalm 92:7). Prirovnáva ich k bláznom, ktorí nerozumejú a k dobytku, ktorý nemá vedomosť. Označuje ich pojmami bezbožníci a Boží nepriatelia (Žalm 92:10). A upozorňuje na tú skutočnosť, ktorú často zažívame aj my, o ktorej tu hovoríme: „...rastú bezbožníci ako bylina a kvitnú všetci činitelia neprávosti...“ (Žalm 92:8).

A naopak, spravodliví, tí, ktorí sú Bohom omilostení a ospravedlnení a namáhajú sa kráčať po úzkej ceste, žijú spravodlivo, trpezlivo a zdržanlivo, často zažívajú núdzu, nedostatok, trpia

chorobami a stratami, prechádzajú ťažkosťami. Vtedy sme v pokušení klásť si otázku: Kde je Boh? Prečo to takto nechá? Či to nevidí? Či mu to nevadí? Prečo už nezasiahne?

Táto realita nášho života spolu s nebezpečenstvom pokušenia dopustiť sa poklesku je opísaná aj v Žalme 73: „Ale mne by sa bezmála boli pošinuli nohy a už len málo chýbalo a boli by sa skĺzli moje kroky. Lebo som závidel bláznom vidiac pokoj a blaho bezbožných. Lebo nemajú trápenia do svojej smrti a ich brucho je vytučené. V únavnej práci ako iný smrteľný človek nie sú, ani nie sú bití údermi spolu s inými ľuďmi. Preto je pýcha ich nákrčníkom a ako sa niekto odieva rúchom, tak sa oni odievajú ukrutnosťou. Ich oko vyzerá z tuku; majú hojnosť všetkého nad pomyslenie srdca. Rozpustilo sa rúhajú a hovoria v zlobe o útisku; povýšene hovoria. Stavajú svoje ústa proti nebesiam a ich jazyk chodí po zemi. Preto sa sem vracia jeho ľud a keď sa im vytláča plno vody, hovoria: Ako môže o tom vedieť Boh? A či je vôbec u Najvyššieho vedomosť? Hľa, títo bezbožníci a bezpečne žijúci na svete nadobúdajú majetku!“ (verše 2-12).

Pokušenie tkvie v tom, že môžeme začať zmýšľať spôsobom, že Boh nedbá na to, či človek koná dobro a spravodlivosť alebo naopak. Že mu vlastne na spravodlivosti a odmenení spravodlivého ani nezáleží. Aj žalmista hovorí, že takmer sa pošmykol a začal takto zmýšľať. My si tiež dávajme pozor, aby sme neupadli do rovnakého postoja. Takýto postoj vedie k presvedčeniu a spôsobu života, že na konaní dobra a spravodlivosti vlastne nezáleží (Žalm 73:13-14): „Nuž teda je to daromné, že čistím svoje srdce od zlého a umývam svoje ruky v nevine, keď som pri tom bitý údermi každý deň a káraný každého rána.“

Božia pomsta

Ľahko nás môže zachvátiť hnev, že by sme tých bezbrehých zlodejov, korupčníkov a skorumpovaných najradšej chytali pod krk a vydali prísnemu a tvrdému trestu. Alebo nás môže zachvátiť skepsa a zatrpknutosť z toho, koľko nepotrestanej krivdy tu stále zostáva. Možno by sme niekedy najradšej zobrali spravodlivosť do vlastných rúk. Vtedy si musíme pripomenúť, čo nám Boh hovorí vo svojom slove (Rímskym 12:17-19): „Nebudte rozumní sami u seba, nikomu neodplácajúc zlým za zlé, premýšľajúc o tom, čo je dobré pred všetkými ľuďmi. Ak je to možné, nakoľko to závisí od vás, majte pokoj so všetkými ľuďmi. Nie sami sa pomstiac, milovaní, ale dajte miesto hnevu, lebo je napísané: Mne pomsta; ja odplatím, hovorí Pán.“ A rozumejme aj tomu, že Boh dlho zhovieva aj pri hriešnikoch, či by azda jeho dobrota aj ich neprivedla k pokániu (Rímskym 2:4). Preto trest neprichádza na bezbožného hneď, ale Boh ho môže odkladať.

Rozhodujúca je večnosť

Keď sa nám aj môže javiť, že bezbožným a nespravodlivým sa vodí dobre a spravodlivý stráda, pripomeňme si, čo o tejto veci hovorí Božie slovo (Žalm 92:8): „Keď aj rastú bezbožníci ako bylina a kvitnú všetci činitelia neprávosti, je to nato, aby boli vyhladení na večné veky.“ Tu je ten správny návod, čo máme urobiť, keď klesáme na duchu preto, že bezbožnému a nespravodlivému sa darí, kým zbožný a spravodlivý (ospravedlnený konajúci dobré skutky) často prechádza ťažkosťami a utrpením. Vtedy si potrebujeme uvedomiť a pripomenúť: Keď aj prosperujú bezbožní činitelia neprávosti, je to na to, aby boli vyhladení na večné veky. Ich prosperita a bezbožnosť nakoniec vyústia do spravodlivého trestu a večného zatratenia. A nám je potrebné naučiť sa trpezlivosti a zdržanlivosti, aby sme zniesli aj tú skutočnosť, že bezbožný a nespravodlivý na tomto svete často prosperuje, a my nie. Je nám to na upevnenie viery.

To, že v časnosti nespravodlivý bezbožný prekvitá a zbožný spravodlivý stráda, neznamená, že Boh je nespravodlivý. Rozhodujúca je večnosť. Časný život sa pomíne, svet hynie a zahynie. Bezbožný nakoniec bude spravodlivo potrestaný a spravodlivý (v Kristovi ospravedlnený) bude vyvýšený vo svojom čase (Žalm 92:9-16): „Ale ty, Hospodine, si najvyšší na veky! Lebo hľa, tvoji nepriatelia, Hospodine, lebo hľa, tvoji nepriatelia zahynú. Rozprchnu sa všetci činitelia

neprávosti. A vyzdvihneš môj roh ako roh jednorozca; budem poliaty čerstvým olejom. A moje oko sa podíva na tých, ktorí ma strežú; moje uši počujú o zlostníkoch, ktorí povstávajú proti mne. Spravodlivý bude kvitnúť ako palma, porastie dovysoka ako céder na Libanone. Tí, ktorí sú zasadení v dome Hospodinovom, budú kvitnúť vo dvoroch nášho Boha. Ešte aj v šedinách ponosujú ovocie a budú svieži a zelení, aby zvestovali, že je Hospodin priamy, moja skala, a že niet pri ňom nijakej neprávosti.“

Aj spravodlivý Boží v Žalme 73 mal veľký zápas a pokušenie v tom, že bezbožnému sa v živote darí, a spravodlivý sa trápi. Až keď sa prestal na vec pozeráť z perspektívy tohto časného života a pozrel sa na to z Božej perspektívy a z perspektívy večnosti, porozumel, prezrel a vytriezvel (Žalm 73:17-28): „Až keď som vošiel so svätých silného Boha, vtedy som porozumel, aký bude ich koniec. Áno, postavil si ich na klzkých miestach a spôsobíš to, aby sa zrútili na hromadu. Ako bývajú razom obrátení na púšť! Miznú a hynú od hrôz. Ako snom, keď sa niekto prebudí, tak ty, ó, Pane, keď sa zobudíš, pohrdneš ich obrazom. Keď sa preto rozhorčovalo moje srdce a bodalo ma v ľadvinách, bol som bez rozumu a nevedel som; ako čo hovädá nerozumejú ničomu, taký som bol u teba. Avšak som bol vždy s tebou, lebo si ma pojal za moju pravú ruku. Ved' ma podľa svojej rady a potom ma vezmi do svojej slávy. Koho by som mal na nebi? A popri tebe nemám v nikom záľuby na zemi! Moje telo i moje srdce hynie, ale skalou môjho srdca a mojím dielom je Boh na veky. Lebo hľa, všetci tí, ktorí sa vzdávajú od teba, zahynú! Vytneš každého, kto cudzoloží odchádzaním od teba. Ale mne je dobre blížiti sa Bohu. Pána Hospodina som učinil svojím útočiskom, aby som, Pane, rozprával všetky tvoje skutky.“

Záverečné povzbudenie

Vždy, keď nás prepadne slabosť a zúfame si nad stavom našej krajiny či celého sveta, keď sme nespokojní so svojím časným životom, modlime sa a vyznávajme to svojmu Bohu takto: Ved' ma podľa svojej rady a potom ma vezmi do svojej slávy. Koho by som mal na nebi? A popri tebe nemám v nikom záľuby na zemi! Moje telo i moje srdce hynie, ale skalou môjho srdca a mojím dielom je Boh na veky.

Dobre je oslavovať Hospodina a spievať tvojmu menu žalmy, ó, Najvyšší!

Zvestovať za rána tvoju milosť a tvoju pravdu po nociach pri nástroji

o desiatich strunách, pri harfe, pri lúbezných zvukoch hudby na gitaru.

Lebo si ma obveselil, Hospodine, svojím dielom; plesať budem pre skutky tvojich rúk.

Aké veľké sú tvoje skutky, Hospodine! Preveľmi hlboké sú tvoje myšlienky.

Žalm 92:2-6